

זיו ההיכל

יוצא לאור ע"י
מרכז היכל הקודש
הסידי ברסלב

בנשיאות
נ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א
וויליאמסבורג יע"א
287 העיווארד סט.

פרשת תצוה (זכור) יב אדר תשע"ג לפ"ק
הדלקת הנרות 5:24 מוצאי שב"ק 6:53

במשנתו של רבינו הקדוש והנורא סוהר"ן מברסלב ז"ע

זיו המועדים

פרשת זכור - פורים

מעלות ועבודת היום

א) מוהרנ"ת ז"ל אמר, אשר עיקר מצות זכירת עמלק הוא, לזכור מה שעמלק רוצה להפיל את כלל נשמות ישראל בחלישות הדעת, ולהראות להם שאין להם כבר שום תקוה חם ושלוש, כי עמלק התאחז רק כהנשמות שהיה הענין פולטן ונכשלו בפגם הברית, ועל ידי שזוכרים את תומאת כונתו הרעה, ומשתדלים לחפש ולבקש ולמצוא נקודות טובות אצל כל בר ישראל, על ידי זה נמחק זכרו של עמלק, ועל כן צריך כל אחר לחפש ולבקש ולמצוא בעצו ובאחרים נקודות טובות ועל ידי זה ימחק את עמלק לגמרי.

ב) איתא בס' תוך הנחל, אשר עיקר קליפת המן עמלק הוא להכניס כפירות ואפיקורסות בנשמות ישראל, ויחשבו כאילו הכל טבע ומקרה ומול, ומשם יונק כל כותו, ותיכף ומיד כשמגלים ומפרסמים את אמתת מציאותו יתברך, על ידי זה נמחק ונתבטל המן עמלק לגמרי, ורואים בחוש בדורות אלו שהתגברו והתפשטו הערב רב הארורים בין נשמות ישראל, ופרקו עול לגמרי ומדברים ומחרפים כלפי מעלה למרוד בבורא עולם בריש גלי, ומעבירים על הדת מליונים רחמנא ליצלן, עיקר העצה לבטל אותם לגמרי הוא דייקא על ידי גילוי אלקות והשגחה פרטית, כי כשמגלים את אמתת מציאותו יתברך אז אין להם שום כח, ונתבטלים לגמרי, כי בו ברגע כשמתגלה שהוא יתברך מנהיג את עולמו בהשגחה פרטית, אזי יתפרדו כל פועלי און, ואין להם כבר שום כח, כי עיקר כוחם הוא רק כשתולים הכל במקרה ובמול ובטבע, אבל הרגע שנתגלה אמתת מציאותו יתברך, מתבטל כוחם, וסיפר, שפעם אחת הגיע הבעל שם טוב הקדוש וזי"ע עם תלמיד אחד באיזה מדבר שמם שאין שם מים, והתלמיד היה צמא למים עד סכנת מוות, ענה ואמר, רבי, אני כבר לא מחזיק מעמד מרוב צמאון, ענה ואמר לו רבו, מאמין אתה שברגע

המשך בעמוד ד'

זיו הפרשה

להסתכל על כל אחד מישראל בעין טובה

הפעמונים בתוך הרמנים בתוך דייקא כנ"ל ומה שנכפל בפ' פקודי שני פעמים בתוך הרמנים, הרמב"ן ז"ל מדקדק על זה יעיי"ש באוה"ח ז"ל.

אך י"ל ג"כ עפ"י דברי רבינו ז"ל שאמר כי איך אפשר שלא עשה מימיו איזה מצוה או דבר טוב, ואף שכשמתחיל להסתכל באותו הדבר טוב הוא רואה שהוא ג"כ מלא פצעים ואין בו מתום וכו', הוא ג"כ מלא פניות ומחשבות זרות וכו', עכ"ז איך אפשר שלא יהי' באותו המצוה והדבר שבקדושה איזה מעט טוב וכו', יעיי"ש א"כ לפי הנ"ל צריך להסתכל בתוך הרמנים אף שנראה שהוא פושע ישראל ואין בו שום טוב ח"ו, עכ"ז אם יסתכל בתוכו בפנימיותו ולחפש ולמצוא ימצא בתוכו איזה מעט טוב, כי איך אפשר שלא עשה מימיו איזה מצוה או דבר טוב אף שהדבר מצוה והדבר טוב ג"כ מלא פצעים, עכ"ז אם יסתכל בתוכו בפנימיותו ימצא איזה נקודה טובה כנ"ל, ולזה כתיב שני פעמים בתוך הרמנים כנ"ל כי צריך להסתכל בהתוך שני פעמים אחד בתוך הרע ולמצוא בתוכו להסתכל בהטוב

ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב (כח, ג-ה). יש לפרש מה שהוצרך הכתוב לעשות בהמעיל רמוני וכו' ופעמוני רמוני וכו' ופעמוני זהב בתוך הרמנים כי ידוע שהמעיל מכפר על לשון הרע דכתיב ונשמע קולו וכו'.

והנה מובא בדברי רבינו ז"ל (בסימן רפ"ב) דע כי צריך לרדן את כל האדם לכף זכות, ואפילו מי שהוא רשע גמור צריך לחפש ולמצוא בו איזה מעט טוב שבאותו מעט אינו רשע וכו', יעיי"ש היטב אם כן בודאי אין לדבר לשון הרע ח"ו רק להסתכל על הטוב שנמצא בכל איש ישראל יהי' מי שיהי' בודאי נמצא גם אתו איזה נקודה טובה כדברי רבינו ז"ל שם כי איך אפשר שלא עשה מימיו איזה מצות או דבר טוב וכו'.

וי"ל העל זה הי' מרמזין הרמנים עפ"י דברי חכ"ל כפלת הרמון קתך אפילו ריקנין שבך וכו' פושעי ישראל שמלאים מצות כרמון על שולי המעיל לרמז אף שטומאתה בשוליי והפירוש בגלוי עכ"ז יש בפנימיות איזה דבר טוב והטוב שבפנימיות אף כי מעט הוא עם כל זה מקשש בתוכו כמו פעמון והניצוץ טוב יוכל להחזירו בתשובה, וזה הרמז

מרכז "היכל הקודש" דחסידי ברסלב

287 העיווארד סט. וויליאמסבורג

בנשיאות נ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

קול רינה וישועה באהלי צדיקים

בחדרת קודש ומקרב לב אנו שולחים ברכת מול טוב תמה ואבבית אל האי גברא יקרא ראש הבורתינו חסידי ברסלב. הגאון הצדיק שמו הטוב הולך לפניו. משיב רחוקים אל כנפי השכינה. מחוק ומעודד לבבות נשכרות. וריבים הולכים לאורו. ושותים בצמא את דבריו. ויונקים חיות והתחזקות מספריו הרבים שהיבר

נ"ק עטרת ר'א'ש'ינו שליט"א

נשיא ופטון קהילות הקודש "היכל הקודש" חסידי ברסלב
לרגל שמחת פדיון הבן אצל נכדו היקר
הרב רבי נפתלי גלאנין שליט"א
ולרגל שמחת הולדת הנכדה אצל נכדו היקר
הרב משה יחזקאל חיים טוב שליט"א
חתי חתנו הרב הגאון רבי משה אסטרייכער שליט"א דומ"ץ בב"פ
ויהי רצון מלפני אבינו שבשמים שמשמחה זו יומשיך שמחה
לכל ישראל

המאחלים

תלמידיו מתפללי בית מדרשנו

ידו ההיפוא

לקט שיחות וסיפורים מאנשי שלומינו אשר היאהרציית שלהם חל בימים הקרובים

איך וועל נאך זאגן אויף דורות! כי הוא חיבר הספר "פרפראות לחכמה" פירוש על הליקוטי מוהר"ן אשר זה כמה דורות נהנים אנ"ש מפירושו!

ד- פע"א נישג רב גדול בישראל, ושאל את הרה"ק ממשערין ז"ל: למה אינו מחבר ספר שאלות ותשובות כדי שגם עולם הלומדים יוכלו ליהנות מתורתו, ענה ואמר: "אני עשיתי שאלות ותשובות מן השמים" ... כאומר: שכתב ספרים לקרב את נשמות ישראל אל אבינו שבשמים!

ה- הי אומר: "מדארף אליינס דרוקן (היינו להתעסק בהדפסתם) דעם רבנים ספרים, אליינס פארשפרייטן, און אליינס לערנען!" – וכן עשה שכתב בעצמו, וסידרם, ועסק להדפיסם, ולמודם בעצמו, כי על מי יש להמתין ולהכות שהוא יעשה והוא ילמוד... ואשרי ההולך בדרך זו ומרחם על נשמתו ומחדש לעצמו ולומד לעצמו, ואינו ממתין על אחרים, ואז בוודאי זכה לעצמו!

ו- הי סגור ומסוגר, וכמעט לא הי לו שייכות עם שום ברי שבועולם, מרוב שקידתו בתורה ועבודת ד', והי חידוש נפלא, כמו שרואים קצת בספריו הקדושים, אבל בחייו לא הי לו עם אחרים – אבל מה מאד פעל ספריו הקדושים לדורי דורות!!!

ז- הי תקופה שהיו רגילים להביא כסאות (בענקלעך) לציון רביז"ל כי רצו לבלות שם כמה שעות, והי קשה העמידה, וכן על הארץ לא רצו לישב, וע"כ הביאו כסאות, וכשראה זאת הרה"ק ר' אברהם בר' נחמן ז"ל הרה לו דבר זה מאד מאד, ענה ואמר להם: אספר לכם סיפור הנה פע"א הלכתי לציון רביז"ל ונלוח עמי הרה"ק ממשערין ז"ל וכשהגענו להציון הקי הוציא הרב ממפתח מכיסו ושמחה על הרצפה, וישב עליה (אף שהי איש גבוה ובעל בשר שקשה וכבד לו מאד הישיבה על הארץ, עם איז אים זייער שווער גיווען זיך אראפצובינגען) וכשישב על הארץ הוציא מכיס מעילו "תיקון הכללי" והתחיל לומר במתנינות, ושני טורי דמעות (צוויי ריטשקעס טרערין) ירדו על לחייו, וכך ישב שם שעות שעות, שדבר זה הי לו מסירות נפש גדולה לישב על הארץ כנ"ל, וסיים ר' אברהם: און היינט נעמט מען מיט זיך בענקלעך...

ח- הרב הק' ממשערין ז"ל, כשהי בא אל ציון רביז"ל לר"ה, ואה"כ בהקבוצין הקדוש הסתיר את עצמו מאד מאד, ולא סבל שיקראו אותו "רב", וכשאהד שאלו איזו שאלה וקראו "רב", השיב לו: איך האב איבערגעלאזט דעם רב אין משערין דא בין איך גלייך ווי דו! והי מתפלל כל התפלות מעומד ופניו אל הקיר, וכשיבב את פניו ראו שהן רחוצות עם דמעות ובערות כלפי אש.

ט- לעת מנחה הי סובב בהקלויז והסתכל על פני כל אחד מאנשי שלומינו עם חיוך נעים, ופע"א שאל אותו אחד מאנ"ש סיבת הדבר, והשיב: כי רבינו ז"ל שורה על כל אחד ואחד מאנשי שלומינו וע"כ רוצה להסתכל על פני רביז"ל.

ט- פע"א ראה הרה"ק ממשעהרין ז"ל את מוהרנ"ת ז"ל בחלום איך שנושא (שלעפט) ספר עבה מאד, ענה ואמר: נחמן העלף מיר ארוים דאם צו טראגן, והספר הזה הי הליקוטי הלכות, ואז נסכם בדעתו לעשות קיצור מספרי מוהרנ"ת ז"ל.

י- הרה"ק ממשעהרין ז"ל בימי נעוריו הי נכנס אל מוהרנ"ת ז"ל, אבל לא הי כרוך אחריו כשאר התלמידים, ואה"כ כשנסתלק מאור עינינו מוהרנ"ת ז"ל התחרט הרב מאד מאד, למה לא שימש ביותר את מוהרנ"ת ז"ל, ועל כן קיבל על עצמו תשובה לעשות את "הליקוטי עצות החדש". המשך יבוא אי"ה

הילולת הנאון הקדוש רבי נחמן ממשערין ז"ע - י"א אדר

נולד לאביו הרב ר' צבי ארי' (הירש לייב) זצ"ה (נסתלק ביום י"א אדר והי מאריות שבחבורת הרה"צ ר' שמואל אייזיק זצ"ה מגדולי תלמידי רבינו ז"ל) שהי בנו של הרה"ק ר' אהרן זצ"ה הרב ברמלב.

הי גדול מאד מאד בתורה, והי לו שיעורים רבים בנגלה ובנסתר, ומספריו היקרים רואים את עוצם בקיאותו בכל התורה כולה, והי מתמיד נורא ונפלא מאד מאד, ומאד שמר על זמנו.

דרכו הי לילך לישן תיכף ומיד אחר תפלת מעריב וקם בהצות ולמד עד אור הבוקר והתפלל וותיקין.

אך יען שהי רב העיר היו מזמינים אותו על התונות, כנהוג שהרב הוא המסדר קידושין, אבל דרכו הי שלא הלך בעצמו ושלה תחתיו את המורה צדק שבעיר, ובאותו לילה (שהי התונה בעיר) הי ער כל הלילה, כי עשה לעצמו חשבון, שמצד היותו רב הרי צריך לילך להתונה, א"כ בחצי לילה הראשונה הי צריך להיות ער מחמת ההתונה, ובחצי השני של הלילה הרי ממילא ער, וע"כ הי ער כל הלילה, עד שברכות הזמן נתפרסם כי הרב אינו הולך אל שום התונה רק המורה צדק, וע"כ שוב כשהי התונה כבר לא הלך השמש לקרוא אותו כי ידע שממילא לא יבוא.

פע"א בא הרב בבוקר להתפלל וראה שיש שם התן, ושאל אותו: מתי הי ההתונה? והשיב אמש בלילה. אז נישג הרב אל השמש ואמר לו בהקפדה: מדוע לא הודעת לי שהי התונה אמש בלילה, והשיב לו בתומו: הלא בין כך הרי הרב אינו בא בעצמו להתונה, כי מכבד הוא את המורה צדק בסידור קידושין, ע"כ למה לי לטרוח לבא ולחודיע, הרי ממילא הרב לא יבא.

ענה ואמר לו בזה"ל: "האסט מיר אנגייווארן א נאכט פון תורה", ולא הכין המשמש הכוונה, ואז סיפר לו הנהגתו כנ"ל ואמר לו: עכשיו שלא באת לקרוא אותי להתונה הפסדת לי לילה שלם של לימוד התורה הקדושה!

ומזה רואים ה"שמירת הזמן" ועוצם ההתמדה שלו.

ב- הרב סיים פעמים אין מספר את כל התורה כולה, היינו: תנ"ך, ומשניות, ש"ס בבלי וירושלמי, ומדרשים, וזוה"ק ותיקונים, וכתבי הארז"ל, גם הי דרכו לעיין בהמוני ספרים, ומספריו הרבים שחיבר יכולים לשער קצת עוצם בקיאותו בכל חלקי התורה.

אשרי שיאחו בדרך זה, כי כבר אמרז"ל (מדרש קהלת) כי כתר תורה מונה לדורות, ובאם האדם לא ישעה את עצמו ויקח א"ע בידיו, ויצייט לעצת רבינו הק' ז"ל בשיחות הרין מ' עו ללמוד שיעורים כסדרן, ובאם אין לו כשרונות כלל ומוחו אמום ומטומטם יקיים מ"ש רביז"ל בליקו"מ ח"א מ' עד בשם הוזה"ק להיות לעי במילי דאורייתא ומנגמם בה כנגמומא דלא ידע וכו' שזה נקרא "דיבור בלא דיעה" מוכ"ס יזכה נ"כ לכתרה של תורה אף בזה העולם, חוץ ממ"ש שם שכל מלה ומלה עולה למעלה והקב"ה שמח בכל מלה ונוטע מזה אילנות הקדושים למעלה עי"ש, אשרי המצייט ואשרי המקיים! :

ג- דרכו הי שלא רצה בשום פעם לומר תורה לפני אנ"ש, אף שהי הי גאון בנגלה ובנסתר, ופע"א שאלוהו מה הסיבה שאינו רוצה לומר תורה, ענה ואמר:

למוהרנ"ת ז"ל היה תלמיד אחד והיה שמו ר' מאיר לייב בלעכער והוא היה גם חבירו של הרה"צ ר' הירש לייב ז"ל (אביו של ר' נחמן הנ"ל יארצייט י"א אדר) בנו של הרה"ק ר' אהרן מברמלב ז"ל אשר הם קבלו הרבה מהרה"ק ר' שמואל אייזיק תלמיד רביז"ל, ור' מאיר לייב קיבל הרבה גם ממוהרנ"ת ז"ל, ואחר הסתלקות מוהרנ"ת ז"ל היו שניהם חברים וידידים גדולים ועסקו ביחד בעבודת השיי.

פעם אחת בפורים היה ר' מאיר לייב אצל ידידו ר' הירש לייב ויהי מבוסס ושתה הרבה עד שנפל על הרצפה וכו ברנע נעמד על רגליו ר' הירש לייב וצעק בקול בזה הלשון: "ר' מאיר לייב איפוא אתה אוהו היום בספירה"...ותיכף ומיד בתוך שכרותו קם ר' מאיר לייב על רגליו וסיפר מספר השנים והחדשים והימים והשעות שהוא כבר בזה העולם וצעק לכל המסובים כך למדנו, הרה"ק ר' שמואל אייזיק שנספור ספירה בכל יום כמה כבר עבר מימי חיינו... ונתלהב מאד בהתלהבות גדולה ורקד בשמחה עצומה ושימה את כל המסובים.

זיו הדעת

יסודות בחסידות ברסלב
ענין ריקודין והמחאת כף (א)

היות שאנו עומדים בתקופה שרוצים הערב רב הרשעים להוציא גזירה נוראה בארץ ישראל ויוזמים להכריח את בני הישיבות להוביל בחורים ואברכים לחיל הטמא שלהם נביא כאן מה שכתב רבינו ז"ל בענין זה ובפרט מה שאמר לפני פורים בשנה שהיתה גזירה בדומה לו בשנת תקס"ג.

אז, והן הגזירות שיצאו בימינו בעוונותינו הרבים שש עשרה שנה אחר הסתלקות, ובזכות תפלתו נתעכבו עד הנה. והלואי היו מצייתים אותו להרעיש ארץ ומלואה מקודם לעסוק הרבה בתפלות וצעקות להשם יתברך כרצונו אז בודאי היו מתבטלין לגמרי.

(חיי מוהר"ן אות ו')

ועוד דבר מזה הרבה שצריכין להתפחד מאד מאלו הגזרות הנשמעים ח"ו, ושלא להחזיק אותם לדבר קל, רק צריכין להעתיך ולהתפלל ולצעק ולהתחנן הרבה הרבה לפני השם יתברך, אולי יעתר ה' שזוכה לבטלם, כי בודאי תפלה וצעקה מועיל תמיד.

בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני וכו' (תהלים צ"ח). כי צריך כל אדם לומר כל העולם לא נברא אלא בשבילי (סנהדרין ל"ז). נמצא כשהעולם נברא בשבילי, צריך אני לראות ולעייין בכל עת בתיקון העולם, ולמלאות חסרון העולם, ולהתפלל בעבורם. וענין התפלה הן בשני פנים. היינו קודם גזר דין מתפללין כסדר התפלה, ואין צריך להלביש התפלה. אבל לאחר גזר דין צריך להלביש התפלה, כדי שלא יבינו המלאכים העומדים לשמאל, ולא יקטרגו. כ"ש (דניאל ד') בגזירת עירין פתגמין היינו לאחר גזר דין, אזי, במאמר קדישין שאלתי, אזי הצדיקים מלבישים שאלתם במאמר.

(ליקוטי מוהר"ן ח"א סי' ה')

שכתבת לי לפני התורה ואלה המשפטים (סימן י' חלק ראשון מלקוטי מוהר"ן) [מובא בספר פעולת הצדיק אות תנ"ז שתורה זו נאמרה שבת פר' משפטים שקלים כ"ז שבת תקס"ג, ורבינו ז"ל הי' אז בעיר טירהאויצע] המתחלת כשיש דינים ח"ו על ישראל, על ידי ריקודין והמחאת כף נעשה המתקת הדינים וכו', אמר לי כך אמרתי, שעכשו נשמע גזרות ח"ו על ישראל והנה הולכים וממשמשים לבוא ימי הפורים האלה (כי התורה הזאת נאמרה סמוך לפורים) ויהי ישראל מרקדים וימחאו כף ועל ידי זה ימתיקו הדינים. וחזר וכפל דבריו ואמר בפה מלא כך אמרתי.

וכונתו היתה להעיר לבבנו שנדע ונבין שכל דברי תורתו הקדושה אף על פי שיש בה עמקות גדול ונורא מאד מאד ורזין עלאין וסודי סודות עמוקים ורחבים מני ים בכל דבור ודבור, אף על פי כן עיקר כוונתו שנשמע ונקבל דבריו הקדושים בפשיטות לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תורתו בפשיטות ובתמימות. כמו למשל התורה הקדושה הזאת שנאמר שם שעל ידי המחאת כף וריקודין נמתקין הדינים, היתה כוונתו כפשוטו, שיחזקו עצמן לשמח בימי שמחה, כגון פורים וחנוכה וימים טובים או חתונה וכיוצא בזה כל מיני שמחה של מצוות שיחזקו עצמן בשמחה גדולה עד שיזכו להתעורר לריקודין והמחאת כף, ועי"ז ימתיקו הדינים. כי כל דברי התורה לא בשמים הוא לאמר, שאין מי שיכול לזכות לזה להמתיק הדינים ע"י המחאת כף וריקודין כי אם גדולים בני עליה. רק כל אחד מישראל יש לו כח הזה כשיקיים הדברים כפשוטן באמת ובתמימות.

(ספר שיחות הר"ן אות קל"א - שיחות וספורים וענינים שהיה בכל תורה ומעשה)

תפלה להפצל מהגזירה של מנספץ השיטות

אבינו שבשמים מה נעשה כי ארץ עלינו הגלות ומשך עלינו השעבוד מאד מאד. יום יום נאמר מה יהיה בסופנו ועד מתי ועד מתי, קץ הפלאות. מתי תמלך בציון. מתי תשוב המלוכה לבית דוד. מתי תשיב ישראל אליך. מתי תשוב לארצנו ולבית מקדשנו. עד אנה בכיה בציון ומספד בירושלים. מתי תרחם על כל צרות נפשנו ומירונו. (ובפרט עתה בעת צרה הקשה והמרה הזאת, אשר נגזרה עלינו. להיות יהודי יעלה למלחמה. אוי מי יקום בזה, מי יכול לספר צרה המרה הזאת, כי רע ומו, כי נגע עד הנפש).

רבנו של עולם רבנו של עולם, עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע להם ולבניהם אחריהם בכל דור ודור. תשועתם היית לנצח ותקוהם בכל דור ודור. חוס וחמל רחם עלינו גם עתה בעת צרה הגדולה הזאת, ותשבר ותבטל את כל הגזרה הקשה הזאת שנגזרה עלינו, וכל הגזרות קשות שרוצים לגזר חס ושלום. כי מי יוכל לסבל צרות כאלה רחמנא לצלן, כי כולם נוגעים בדת תורת ישראל הקדושה. אוי מה נעשה, להיכן נברח, ונבכה יומם ולילה על מרירות צרותינו אשר הגיענו באחרית הימים האלה. - ותשבר ותבטל כל הגזרות קשות מעלינו הן אותן שכבר נגזרו הן אותן שרוצים לגזר [בפרט עוצם הצרה הזאת שכבר נגזרה ליקח בני ישראל לאנשי חיל למלחמתם חס ושלום].

רחם רחם על עמך ישראל ובטל אותם מעלינו מהרה, כי אתה רב להושיע ואין מעצור לה' להושיע אפלו אחר גזר דין למעלה ולמטה, וכשם שחמלת עלינו והושעת אותנו בימי מרדכי ואסתר והפכת מגוון לשמחה ומאבל ליום טוב כן תחמל עלינו גם בעת המרה הזאת, ותבטל הצרה והגזרה הזאת מעלינו. וכל הצרות והגזרות שרוצים לגזר חס ושלום, כולם תעקרם ותשברם ותבטלם בבטול גמור. - תמכנו יתדותנו עתה לבוא לפניך שתחוס ותחמל ותרחם על דור עני כזה דור חלוש כזה, ותמהר ותחיש לעקר ולשבר ולבטל [הגזרה הקשה שיצאה עלינו ליקח בני ישראל לחיל עם שאר] כל הגזרות שיצאו כבר ושרוצים להוציא חס ושלום, חמל על שארית עמך ישראל למען שמך ושם הצדיקים שנקראים עלינו, כי אתה הוא מלכנו מלך אבותינו גואלנו גואל אבותינו, צורתו צור ישועתנו, פודנו ומצילנו מעולם הוא שמך, ואין לנו עוד אלקים זולתך סלה.

ונזכה להתפלל ולהתחנן לפניך תמיד. ונשתתף עצמנו בצרות ישראל ונתפלל ונעתיך הרבה תמיד בכל יום על צרות ישראל בלב נשבר ונדכה, ונשפך לבנו כמים נוכח פניך ה', עד אשר נוריד דמעות הרבה לפניך באמת. בבכי ובתחנונים אבוא לפניך. ונזכה להמשיך על ידי הדמעות השגחתך עלינו. ועל ידי זה תרחם עלינו מן השמים, ותשגיח עלינו ברחמים ותבטל מעלינו כל הצרות וכל הגזרות, הן אותם שכבר נגזרו עלינו, והן אותם שחפצים לגזר חס ושלום. לא תהא כזאת בישראל. רחם עלינו למען שמך, כי אין לנו על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים. אתה הטוב בעיניך עשה עמונו, "ואנחנו לא נדע מה נעשה, כי עליך עינינו". ותן בלבנו שנשוב כולנו אליך באמת חיש קל מהרה. "לב טהור ברא לי אלקים, ורוח נכון חדש בקרבי". ותמהר ותחיש לגאלנו גאולה שלמה, ותביא לנו את משיח צדקנו במהרה בימינו, אמן סלה.

לקוטי תפילות חלק ראשון - תפילה קמו. חלק שני תפילה נד

ועיין בהשיחה השייכה להתורה לשמש שם אהל בהם (לקו"מ ח"א סי' מ"ט), שם מבאר עוד כמה וכמה היה מתיעד אז בימים ההם על אודות הפונקטין שנשמעו

יעשה ח"ו זאת לישראל. והוא זכרונו לברכה אמר כמה פעמים שהוא שטות, כי הלא מצינו שכבר היו כמה גזרות קשות על ישראל רח"ל מעתה.

לא לעיין בשעת התפלה וקריאת התורה

התבונה קובעת

(פון ספר אשר בנחל, אידיש)

פיל מצוות כי רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות (אבות פ"א) ובפרט היינט איז דער טאג וואס לייבט די שמחה בגילוי נפלא און קיינער שעמט זיך נישט מיט שמחה אדרבא וואס א מענטש מאכט זיך מער פרייליך איז מעלתו גדולה און מענטשן לויפן אים מער נאך וכו'.

איבער דעם דארף מען זעהן ממשד צו זיין די שמחה פון פורים אויף איין גאנצן יאר מיט גרויס עקשנות און זיך מחזק זיין אלע טאג מיט וואס מען קען, און ווען מען האט נאר א פרייע מינוט דארף מען זיך אויס רעדן דאס הארץ צו השי"ת אויף אידיש און אים דערציילן אלעס וואס עס טוט זיך מיט אים איבער.

אזוי זאל מען שטענדיג בעטן אויף שמחה ביים אויבערשטן: רבונו של עולם, זעה איד איד זאל זיין שטענדיג נאר פרייליך, און איד זאל זיך דער האלטן, און קיין שום זאך אין דער וועלט זאל מיר נישט קענען אראפ ווארפן און צוברעכן ח"ו, מיין גאנץ רצון און ביסופין זאל זיין נאר צו דיר.

מוהרנ"ת ז"ל אז ביי זיי אין שטאט טולטשין איז דא א פשוטער איד וואס וועמען ער בענטשט ווערט די ברכה מקוים, האט ער געפרעגט וויאזוי איז דאס מעגליך אז א איד זאל קומען צו אזא מדרגה? האט אים דער פאטער מוהרנ"ת ז"ל צוריק געשריבן, "קוק אים גוט נאך ווי אזוי ער פירט זיך אויף". האט ר' יצחק אים געענטפערט, "ער געבט אסאך צדקה". האט אים דער פאטער געענטפערט, "נישט וועגן דעם האט ער אזא כח. קוק אים נאך מער". האט ר' יצחק ווידער געענטפערט, "ער פירט זיך אויף ערליך, און זיין משה ומתן איז באמונה". האט אים דער פאטער געענטפערט, "נישט וועגן דעם האט ער אזא כח. קוק אים נאך מער". ביז ער איז אים נאכגעגאנגען, האט ער געזען אז יעדע נאכט זאגט ער דעם "סדר תיקון חצות" מיט גרויס בכיות, האט אים מוהרנ"ת ז"ל געענטפערט "היינו דאהני ליה". זעט מען פון דעם דאס גרויסקייט פון אויפזיין זמן חצות, וואס דעמאלטס איז א גרויסער עת רצון, און מען קען ביים בורא כל עולמים פועלן וואס מען וויל. - און מיין נישט אז עס איז אזוי שווער; ווייל ווינטער נאכט איז זמן חצות ארום האלב צוועלף ביינאכט, וואס מענטשן זענען נאך דעמאלטס אויף. איבער דעם קען מען דעמאלטס זאגן דעם "סדר תיקון חצות" און בעטן דעם בורא כל עולמים וואס מען וויל, און די תפילות ווערן נתקבל לרחמים ולרצון.

שמחת פורים ממשד זיין אויף א גאנץ יאר
טייערע ברודער, דער עיקר איז נאר שמחה און מען דארף זעהן צו טהון אלע פעולות צו זיין נאר פרייליך זען די סטרא אחרא איז עצבות, און די קדושה איז שמחה אויב א מענטש איז שטענדיג פרייליך איז ער שטענדיג מצליח ברוחניות ובגשמיות, און די קדושה האט איין אכסניא ביי אים.

דער עיקר שלימות השמחה איז ווען מען קען משפיע זיין אויף אויף א צווייטן אויף שמחה דאס איז א סימן אז ער האלט ביי שלימות השמחה בי דרף השוב להיטיב, און בכדי להיטיב דארף מען זיין קודם אליין טוב, ובדרך זה אויף אין שמחה דארף מען קודם אליין זיין פרייליך און נאכדעם קען מען משפיע זיין אויף אויף זיין חבר.

און ברודר השם מיר אידן האבן מיט וואס פרייליך צו זיין דען השי"ת האט אונז מופה געווען מיט אזוי

הרה"ק רבי נחמן ממשערין זצ"ל - יומא
ההילולא י"ג אדר
דער טשערינער רב זצ"ל ברענגט אין זיין ספר פּרפראות לחכמה (אויף די תורה אין ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"א) דאס ער האט אליין געהערט פון הייליגן רבי נתן זי"ע אז ער האט אסאך געטראכט וויאזוי ער קען ממשד זיין דעם רבינס אור אויף לדורי דורות און עס זאל אריינגיין אין דער וועלט, איז אים געקומען די החלטה נאר צו שרייבן אלעס וואס ער האט געהערט פון דעם הייליגן רבי, און מחבר זיין אין דעם, וואס דאס איז זינע ספרים.

עס איז באוויסט ביי אונזערע לייט דאס גרויסקייט פון דעם טשערינער רב זצ"ל, ער איז געווען בקי בכל התורה פולה (אזוי ווי מען זעהט אין זינע הייליגע ספרים וואס ער האט איבערגעלאזט נאך אים) זיין שטייגער איז געווען, ער פלעגט זיין פארמאכט ער האט נישט געוואלט האבן צוטוהן מיט קיין שום מענטש, ווארום ער איז געווען א גרויסער מתמיד, און ער האט נישט געוואלט מען זאל אים שטערן, ווען אונזערע לייט פלעגן אים בעטן ער זאל פארלערנען ברבים "ליקוטי מוהר"ן" פלעגט ער זיך שטענדיג ארויסדרייען מיט אנדערע תירוצים, ער האט נישט געוואלט פארלערנען ברבים, איינמאל האבן אונזערע לייט זיך געקשנט מיט אים, אפער דאך וועט ער דאס מאל יא לערנען ברבים "ליקוטי מוהר"ן" האט ער געענטפערט "וואס ווילט איר פון מיר? איד וועל לערנען "ליקוטי מוהר"ן" לדורות, און ער האט זיי מרמז געווען אז ער וועט איבערלאזן א ספר א פירוש אויפן "ליקוטי מוהר"ן", און אזוי האט ער טאקע געטיהן, ער האט אפגעדרוקט זיין ספר "פרפראות לחכמה" א פירוש אויפן ליקוטי מוהר"ן וואס דאס איז געווען דער ערשטער פירוש אויפן הייליגן רבינס ספר, און רבי אברהם בן רבי נחמן ז"ל האט אמאל געזאגט פאר זינע תלמידים, אז זיין פירוש "ביאר הליקוטים" אויפן הייליגן רבינס ספר ליקוטי מוהר"ן איז ער נתעורר געווארן מחבר צו זיין נאכדעם וואס ער האט געזעהן דעם ספר "פרפראות לחכמה".

הרב רבי יצחק זצ"ל בן מוהרנ"ת זצ"ל -
נסתלק י"ד אדר א'

ר' יצחק ז"ל האט געוואוינט אין די שטאט טולטשין, האט ער אמאל געשריבן פאר זיין פאטער

המשך מעמוד א'

זיו המועדים

שברא הקדוש ברוך הוא העולם ראה את הצרה שיש לך והכין לך מים לשתות? וחשב קצת, והשיב כן אני מאמין באמונה שלמה שהכל ממנו יתברך, ענה ואמר לו רבו חכה קצת, ופתאום ראו שגוי אחד נושא שני דליים מים על כתפו, ובא נגדם, ונתנו לו כמה פרוטות ונתן לתלמיד לשתות, ושאל הבעל שם טוב הקדוש זי"ע את הגוי, איך אתה מגיע כאן למדבר שמים עם מים? והשיב הגוי, השר שלי נשתגע וצעק עלי שאמלא שני דליים מים וארוץ אל תוך היער, ואני תועה זה הרבה שעות ואיני יודע את הדרך לחזור עד שהגעתי לכאן, ענה ואמר הבעל שם טוב הקדוש זי"ע לתלמידו, הראית השגחתו יתברך הפרטית? שברא בשבילך שר ונשתגע והמוציא לך מים לשתות, וסיים מוהרא"ש, כן הדבר עם המינים והאפיקורסים הערב רב הארורים הרוצים להשכיח את שם ה' מעם ישראל, שתיכף ומיד כשמגלים ומפרסמים לכולם את אמתת מציאותו יתברך על ידי זה יתפרדו כל פועלי און - והם נתבטלים.

(לוח ברסלב פר' תצוה תשע"ג)

פורים הוא הכנה לפסח. על ידי מצוות של פורים זוכין להיות נשמרין מחמץ בפסח (ליקוטי מוהר"ן ח"ב. עד)
(ספר ליקוטי עצות ערך מועדי ה' פורים)

להשיג הגליון ולהערות: בבית מדרשינו: 287 Heyward St.

Sfas Hanachal 543 Bedford Ave. #235 Brooklyn N.Y. 11211 • ZIVHAHEICHOL@GMAIL.COM - א

הגליון נתנדב לזכות אשר זעליג בן אסתר וזו רבקה שנידל בת שרה יעזור השי"ת שזוכו לרב נחת מכל צאצאיהם ויהיה ביתם מלא מכל טוב